

нитѣ, защото турцитѣ не ядатъ свинско месо и, следователно, не въдятъ свине. Другитѣ данъци по принципъ останаха такива, каквито бѣха и въ турско време, само че се въведоха подобрения при събирането имъ, като се назначиха за чиновници лица, които бѣха много по-честни отъ турцитѣ. Финансовитѣ дѣла се предадоха изключително въ рѣцетѣ на българи. Руското временно управление не желаше да се замѣсватъ неговитѣ хора въ една материя, която сама по себе си възбуждаше недоволства и подозрения отъ страна на мѣстнитѣ жители. Па и не бѣше по естество да се изискватъ въ онова време нѣкои особени познания. Данъчнитѣ и митническитѣ берии, които запази Временното управление въ България, бѣха сжщитѣ, които то завари въ турското управление и съ които бѣха привикнали мѣстнитѣ жители. Руситѣ изхвърлиха системата на закупничеството, защото съ нея бѣ се злоупотреблявало най-много при турския режимъ. Но руситѣ, които бѣха изразходвали милиарди рубли за воденето на войната, не се нуждаеха отъ помощта на изгощеното българско население, затова и презъ цѣлия периодъ на своето управление въ България тѣ не увеличиха никой данѣкъ, а допуснаха да се събиратъ само ония, които бѣха неизбѣжни, за да се поддържа мѣстното управление.

* *
* *

До сключването на Санъ-Стефанския договоръ, задачата на императорския комисаръ бѣше ограничена въ създаването на едно мѣстно управление и то само въ границитѣ на окупираниѣ земи, но следъ това задачата ставаше и по-широка и по-сложна. Споредъ договора, отъ освободенитѣ области се създаваше едно българско княжество, съ единъ избранъ отъ народа князь и съ едно народно представителство. Временното руско управление, следователно, трѣбваше да пригответи страната за едно самостоятелно сжществуване. Много отъ службитѣ, които до тогазъ бѣха свързани съ командуването на действующитѣ, а после на окупационнитѣ руски войски, трѣбваше постепенно да се отдѣлятъ и да заживѣятъ единъ самостоятеленъ животъ. Въ тоя имѣнно периодъ на промѣна се помина отъ изтощение и непосилна работа първиятъ началникъ на гражданското управление, князь Черкаски, и на неговото мѣсто бѣ назначенъ князь Дондуковъ-Корсаковъ, бивши генералъ-губернаторъ въ Русия, запознатъ съ гражданското управление и надаренъ съ качества, които му даваха възможность да се бори противъ ония дипломатически интриги, които се плетѣха около освобождението на България отъ разни